

Jesús Ballaz

AVUI SERÉ MILLOR QUE AHIR

Contes per educar
el caràcter

Il·lustracions de
Pep Montserrat

Estrella Polar

JESÚS BALLAZ

AVUI SERÉ MILLOR QUE AHIR

Il·lustracions de Pep Montserrat

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Hoy seré mayor que ayer*

© del text: Jesús Ballaz, 2021

© de les il·lustracions: Pep Montserrat, 2021

© de la traducció: Aina Girbau, 2021

© Edicions 62, S. A. Estrella Polar, 2021

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2021

ISBN: 978-84-18443-51-0

Dipòsit legal: B. 273-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX

1	L'AMABILITAT: Els ocells meravellosos	11
2	L'AMISTAT: Trifulgues al mar	16
3	L'AUDÀCIA: Ales temoroses.....	21
4	LA COL·LABORACIÓ: La crida d'una cançó.....	25
5	LA COMPRENSIÓ: Una ordre capritxosa	30
6	EL COMPROMÍS: Ous de perdiu.....	36
7	LA CURIOSITAT: La saviesa més essencial.....	40
8	LA DECISIÓ: Els dos alpinistes.....	44
9	LA DISCRECIÓ: El secret de l'emperador	49
10	LA GENEROSITAT: El secret del riu	53
11	L'HONRADESA: El matalàs de la tranquil·litat	57
12	L'INCONFORMISME: Dos rebels davant del llop	61
13	LA INTEL·LIGÈNCIA: M'he deixat el cor	66

14	L'OPTIMISME: Veure els xiulets	72
15	LA PACIÈNCIA: L'ermità i les penes.....	76
16	LA PRUDÈNCIA: Moure's amb llum pròpia.....	81
17	EL RESPECTE: Un bon bufador.....	86
18	LA RESPONSABILITAT: L'arbre meravellós	90
19	LA SENZILLESA: Els miralls	94
20	LA SIMPATIA: Una gran victòria	98
21	LA SINCERITAT: Qui és el millor	103
22	LA SOCIABILITAT: L'ombra.....	108
23	LA SOLIDARITAT: La cançó que ens va animar a sortir	113
24	LA TENACITAT: El lector de núvols	118
25	LA VALENTIA: A l'ombra d'una perera	123

ELS OCELLS MERAVELLOSOS

Al cim d'una muntanya, prop de Cúrmic, hi ha una estàtua de pedra rústica que representa un ancià amb els braços oberts. Al caminant que hi arriba li crida l'atenció, més que res, les bandades d'ocells de plomes esplendoroses que oronegen al seu voltant.

El dia que vaig pujar a contemplar l'espectacle amb els meus propis ulls, un muntanyenc que va arribar poc després que jo em va narrar així la història d'aquella estàtua:

«Totes les primaveres arribaven a Cúrmic bandades d'ocells. Entre ells va aparèixer una parella que cridava summament l'atenció, pels meravellosos colors de les seves plomes.

Eren ocells esquius, que no es deixaven atrapar. Però tenien motius per adoptar aquesta actitud. A part dels caçadors, també els sotjaven altres enemics perillosos: les mosteles i els milans.

Aquell any, la parella va construir un niu, però no va aconseguir tenir cries: una mostela va localitzar el lloc on havien niat i es va menjar els ous que havien començat a covar amb il·lusió.

Els anys següents van niar a les branques d'un arbre altíssim, però els milans els van arrabassar les cries abans que comencessin a volar.

Finalment, cansats de tantes desgràcies, es van allunyar del poble i van sobrevolar la muntanya.

Allà hi vivia en aquell temps un ancià savi de barba blanca, gran amant de la natura i apreciat per tothom. El seu refugi era una cabanya humil que havia construït ell mateix. Els ocellets van veure que els animals s'apropaven a l'ancià perquè a tots, fins i tot a les diminutes i laborioses formigues, els tractava amb gran delicadesa.

Quan la parella va tornar la primavera següent, es van acostar al savi ancià, segurs que seria un protector excel·lent, i a prop d'ell podrien viure sense cap perill.

L'home es va alegrar de veure'ls voletejar al seu voltant. En el summum de l'amabilitat, fins i tot els guardava molles de pa i llavors perquè s'alimentessin.

El bon home tenia el costum de passar llargues hores amb els braços oberts, com si abraçés els núvols, i amb els palmells de les mans orientats cap al cel. Un d'aquells dies que es va quedar extasiat enmig de la natura que tant s'estimava, els ocells multicolors van niar sobre la seva mà dreta.

Quan l'ancià va recobrar els sentits, el seu cor es va omplir de joia en veure la confiança que aquells ocellets li havien dipositat i no es va moure per por a destruir-los la casa.

El primer ou no es va fer esperar. Al cap de pocs dies, l'home sostenia a la seva mà el niu i quatre ous.

La parella anava fent torns per mantenir-los calents. Els dies passaven lentament i, malgrat tot, el savi no es movia.

Finalment, van néixer quatre pollets.

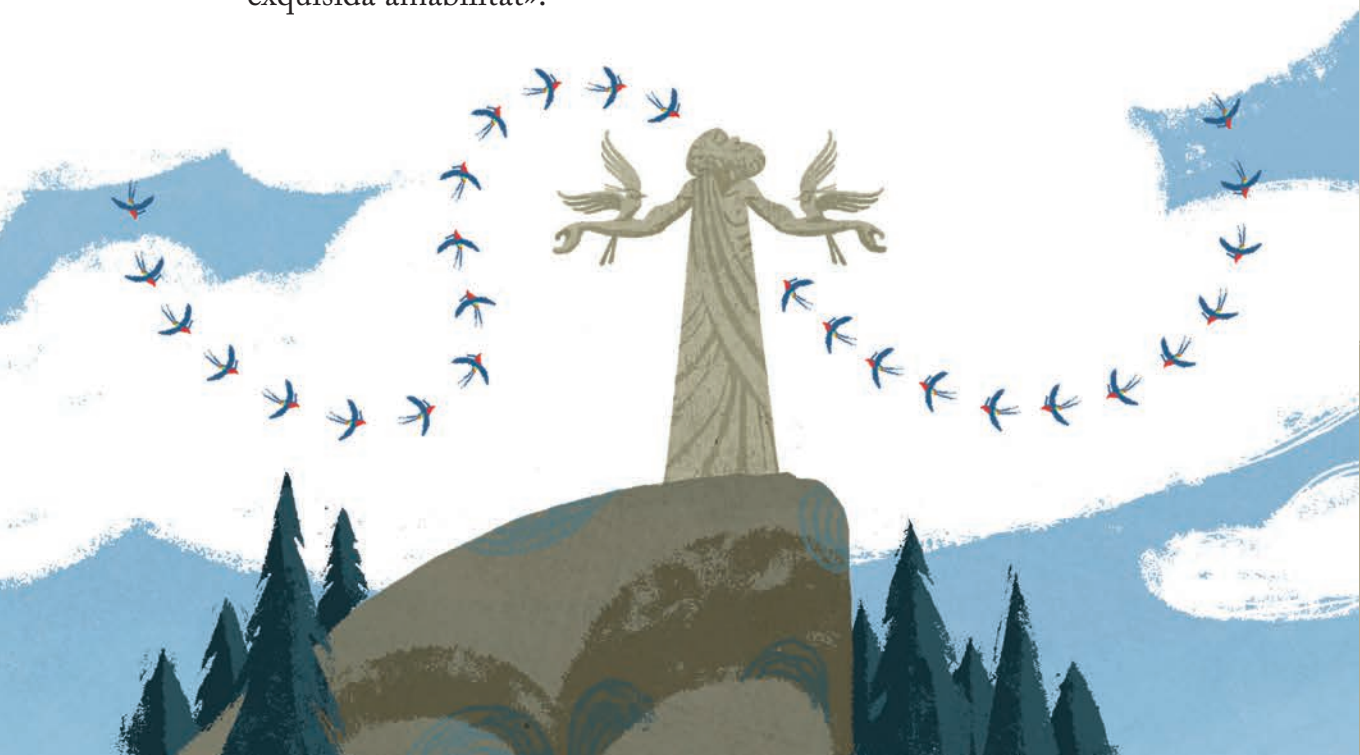

L'alegria dels pares va ser enorme. També ho va ser la del seu amable protector, que va seguir sostenint el niu fins que els ocellets van créixer i es van atrevir a volar.

D'ençà d'aquella primavera, els ocellets de colors tornaven cada any i criaven a prop de la cabanya de l'ermità. Cada vegada n'eren més.

Un fotògraf famós va publicar unes fotografies precioses d'aquells meravellosos ocells en una coneguda revista. Llavors, ornitòlegs de mig món van començar a acudir-hi per observar-los. Tampoc es van fer esperar els grups de visitants que pujaven la muntanya per contemplar-los.

Després de la mort del savi, gent de Cúrmic (que havia tornat a florir) i un grup d'ecologistes van decidir erigir una estàtua de l'home que havia aconseguit que aquelles aus no s'extingissin. Cada any li reten homenatge. Els ocells tampoc es perden la cita cada primavera. Fotògrafs i cineastes de tot el món hi van amb les seves càmeres, impressionats per la singular bellesa dels ocells, i donen a conèixer la història del savi que els va salvar de desaparèixer gràcies a la seva exquisida amabilitat».

Què hem après sobre...

L'AMABILITAT?

Diem que certes persones són aïables, complaents i afectuoses. Per això ens semblen dignes de ser estimades. Al seu costat ens hi sentim bé, còmodes i aollits. Aquesta qualitat que les enalteix l'anomenem «amabilitat».

«La ciència moderna encara no ha descobert cap medicament tranquil·litzador tan eficaç com ho són unes paraules amables».

SIGMUND FREUD

«L'amabilitat és un llenguatge que els sords poden sentir i que els cecs poden veure».

MARK TWAIN